

Kallelseförfarandet på KTH

Kallelse är ett sätt att knyta professorskompetenta personer till KTH. När kallelse infördes i högskoleförordningen så talade förarbetena om att kunna öka takten i rekrytering av kvinnor och gärna internationella. När man tittar på hur det idag har använts så är en majoritet män från ett grannlärosäte. KTH kallar c:a 2-3 personer per år. Det handlar för det mesta kallelsen för ledarskapsroller som skolchef eller ledare för en större infrastruktur, men även andra personer som KTH ser stärker verksamheten kan kallas.

Processen inleds med att, om det är person i verksamheten, skolchef talar med rektor som därefter kallar till ett möte mellan dekanus, personalchef, skolchef och rektor. När det gäller uppdraget som skolchef är det rektor som initierar kallelsen och då är självklart inte skolchefen med. Man bör inte blanda samman kraven för befordran med vad som sker i en kallelse. Eftersom det övergripande syftet är annorlunda görs en bedömning av de specifika kraven för den roll som den kallade personen ska fylla.

Under de senaste c:a 10 åren har 2 till 3 interna personer kallats och det har handlat om kallelse för ledarskapsroller. Dekanus har mandat att avgöra om sakkunnigbedömning behövs.

Precis som alla de c:a 100 personer som jag som rektor träffat inför sista steget att bli professor så är varje individ unik. Såväl professorer som sökt en utlyst tjänst som befordrade har styrkor och svagheter. Några har en tyngdpunkt i vetenskaplig meritering, men har svaga meriter i pedagogik eller ledarskap medan andra kan ha en annan balans. Befodringsnämnden gör alltid en individuell bedömning när det gäller befordran. Utlysta professorer är ytterligare en kategori där såväl meriteringen som erbjudandet ofta ser annorlunda ut.

KTH behöver fler som vill axla olika typer av ledarrollen. När dessa personer gör det sker det på bekostnad av något vilket innebär att meriteringen går långsammare. Att förstå skillnaden mellan en professur som söks i konkurrens, genom befordran eller en som är kallad är centralt. När det gäller befordran är det KTH självt som satt upp krav och kriterier för befordran.

För övrigt är Academic Wrights Watch (ARW) en liten förening som i huvudsak ägnar sig åt smutskastning av ledare inom akademien. Det är en grupp män som tror sig sitta inne med sanningen och som har tummat på UNESCO-begreppet Academic freedom när de presenterar sig. De liknar mycket dagens troll på nätet eller internationella propagandagrupper. Just nu förbereder KTH anmälan för förtal eftersom det är precis det som ARW gör sig skyldig till i sitt senaste utspel.